

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411010260
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1411010260.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného Y. W., pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné, o odvolaní okresnej prokurátorky a obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava IV z 3.5.2012 sp. zn. 3T 114/2011, na verejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2012 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresnej prokurátorky a obžalovaného Y. W., G.. X.XX.XXXX v Brezne sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava IV z 3.5.2012 sp. zn. 3T 114/2011 bol obžalovaný Y. W. v bode 1/ rozsudku uznaný za vinného z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a v bode 2/ a 3/ rozsudku z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. čiastočne dokonaného, čiastočne vo forme pomoci podľa § 20 (správne mal byť uvedený § 21) ods. 1 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18.10.2004 v Bratislave, na ul. M..A..E. X/F, v pobočke poškodenej spoločnosti O. A. A., Q..A.. v úmysle vylákať úver, uzatvoril s poškodenou spoločnosťou zmluvu o stavebnom sporení číslo 0654572104 a následne dňa 21.10.2004 predložil vo vyššie uvedenej pobočke O. A. A., a.s. žiadosť o úver, bez záložné práva vo výške 400.000,-Sk (13.277,57€), v ktorej uviedol, že je zamestnaný s čistým mesačným príjmom 17.665,-Sk (586,37€), k žiadosti predložil sfalšované potvrdenie o príjme, v ktorom bolo uvedené, že obžalovaný je zamestnaný v spoločnosti B., A..P..U.. od 09.02.2004, kde za obdobie od 09.02.2004 do 30.09.2004 dosiahol čistý príjem vo výške 141.325,-Sk (4.691,13€) a taktiež k žiadosti predložil sfalšované výplatné lístky, pričom však v tom čase obžalovaný nebol nikde zamestnaný a ďalej v žiadosti bolo uvedené, že spoludlžníčka T. C. dosahuje čistý mesačný príjem 19.919,-Sk, (661,19€), k žiadosti bolo predložené sfalšované potvrdenie o príjme spoludlžníčky, v ktorom bolo deklarované, že za posledných dvanásť mesiacov dosiahla celkový príjem 239.038,-Sk (7.934,61€) a taktiež sfalšovaná výplatná páska o príjme T. C., pričom tieto údaje o príjme spoludlžníčky sa nezakladali na pravde. Nakoľko zamestnancami poškodenej spoločnosti v rámci preverovania žiadosti o úver bolo zistené, že údaje týkajúce sa príjmu spoludlžníčky T. C. sa nezakladajú na pravde a potvrdenie o jej príjme je sfalšované, obžalovanému úver nebol poskytnutý. V prípade, že by obžalovanému bol poskytnutý úver poškodenou spoločnosťou, tejto by bola spôsobená škoda vo výške 400.000,-Sk (13.277,57€), o ktorú čiastku by sa obžalovaný neoprávnene obohatil,

2/ dňa 29.12.2005 v presne nezistenom čase v Bratislave v mestskej časti O. na Y. F. Č.. XX Z. O. E. - E. pre V. uzatvoril so spoločnosťou K. Y., Q..A.. J. Č.. XXXXXXXX o spotrebiteľskom úvere vo výške 19.000,-Sk, pričom pri podpise zmluvy predložil občiansky preukaz č. A. a preukaz poistenca

č. Z.-XXXXXXXXXX, ďalej uviedol, že je zamestnancom spoločnosti I. R., Q..A.. M. XX, K. na pozícii manager s čistým mesačným príjmom 46.000,-Sk, kde však v dobe uzatvárania úverovej zmluvy nebol ich zamestnancom. Po zaplatení priamej platby 4.990,-Sk sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 886,-Sk, z ktorých ani jednu poškodenej spoločnosti neuhradil, čím poškodenej spoločnosti K. Y., Q..A.. U. J.C. A., A. M. X, XXX XX K., spôsobil škodu vo výške 19.000,-Sk (630,68€), / skutok pôvodne vedený vo veci Okresného súdu Bratislava V 3T/80/2009/,

3/ v presne nezistenom čase v januári 2006 navrhol M. O., aby požiadal spoločnosť N. O., Q..A.. /ďalej iba „spoločnosť“, o poskytnutie úveru, pričom mu sľúbil zabezpečiť doklady požadované spoločnosťou, vyplnené falošnými údajmi tak, aby bol úver poskytnutý, s čím M. O. súhlasil a dňa 21. januára 2006 na I. F. Č.. X Z. K. uzatvoril so spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom k tejto zmluve M. O. predložil vlastný občiansky preukaz a obžalovaný Y. W. tri falšované výplatné pásky a falšované potvrdenia o výške príjmu M. O. v spoločnosti E., A..P..U., hoci tento v danom čase nikde nepracoval a nemal žiaden príjem, na základe čoho poškodená spoločnosť ihneď po podpísaní zmluvy na mieste vyplatila M. O.Á. hotovosť vo výške 663,88€ /20.000,-Sk/, ktoré si obžalovaný a M. O. navzájom rozdelili, čím spoločnosti spôsobili škodu v uvedenej výške,

Za to mu bol uložený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. spoločný, úhrnný, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 80/2009 zo dňa 21.10.2009 právoplatný 11.11.2009 vo výroku o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Brezno, č.k. 2T 0/2007, zo dňa 20.3.2007, právoplatný 6.11.2008 v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenej spoločnosti K. Y., Q..A.. U. J.C. A., A. M. X, K., T.: XXXXXXXXX, škodu vo výške 630,68 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného K. Y., Q..A., U. J. A., A. M. X, K., T.: XXXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote uvedenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie okresná prokurátorka a obžalovaný Y. W..

Okresná prokurátorka v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že sa s rozsudkom samosudcu okresného súdu nestotožňuje, pretože okresný súd uviedol nesprávne ustanovenie trestného zákona v zmysle ktorého posúdil bod 3/ rozsudku podľa ustanovenia § 20 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože správne malo byť uvedené ustanovenie § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože účastníctvo na trestnom čine vo forme pomoci je upravené v § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a nie v § 20 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, v napadnutom rozsudku sú nesprávne body 2/ a 3/ posudzované ako jeden pokračovací trestný čin podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., čiastočne dokonaný, čiastočne vo forme pomoci podľa § 20 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 (správne malo byť uvedené ustanovenie § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.). Je totiž vylúčené, aby účastníctvo na trestnom čine bolo posudzované ako jeden pokračovací trestný čin, s trestným činom, ktorého sa dopustila tá istá osoba ako páchatel', v tomto prípade v bode 2/ rozsudku dokonaného trestného činu.

Pokiaľ ide o výrok o treste tento považuje za nezákonný a nesprávny, nielen v nadväznosti na nesprávny výrok o vine, ale aj z dôvodu, že nie je možné ukladať súhrnný a súčasne aj úhrnný trest. Je toho názoru, že zákonné ustanovenia upravujúce súhrnný trest predstavujú špeciálne ustanovenia vo vzťahu k ustanoveniam o úhrnnom treste. Preto v prípade ak sú splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, je potrebné uložiť súhrnný trest a nie úhrnný. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil

napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Y. W. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o bod 1/ napadnutého rozsudku, chce súdu dokázať, že s falšovaním dokladov nemá nič spoločné. Meno M. Z. mu nič nehovorí a vo firme B., A..P.U.. pracoval nie jeden deň a to 9.2.2004 ako tvrdí svedkyňa, ale pracoval tam po dobu niekoľkých mesiacov a to v nočnom bare. S odstupom času nevie, ako dlho tam pracoval. Svoje tvrdenie môže podložiť svedeckými výpoveďami a preto žiadal, aby krajský súd predvolal svedka O. Č., Y. Z.Á. Q. M. K.. Mal riadne vypracovanú zmluvu a potvrdenie o príjme, ktoré doklady odovzdal tretej osobe a na týchto nič neprepisoval. Pokiaľ ide o bod 3/ rozsudku svedok M. O. bol v čase, keď ho poznal drogovou závislou osobou a liečil sa ako narkoman. Pokiaľ tento svedok tvrdí, že mu zaobstaral falošné potvrdenia a výplatné pásky, túto okolnosť popiera. Pokiaľ boli oboznámené listinné dôkazy, tieto nepreukazujú jeho vinu v bode 3/. V ďalšom namietal, že súd prihliadal na jeho trestnú minulosť.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie dňa 26.9.2012 v neprítomnosti obžalovaného Y. W. za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por., pretože obžalovaný mal riadne a včas vykázané doručenie dňom 15.8.2012 a na možnosť vykonania verejného zasadnutia bol v predvolaní upozornený.

Krajský súd neakceptoval podanie doručené krajskému súdu v deň verejného zasadnutia, t.j. 26.9.2012, ktorým žiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že sa mu doposiaľ nepodarilo zistiť adresu svedka, ktorého výpoveď považuje za dôležitú pre jeho obhajobu a ktorý môže potvrdiť, že v čase žiadosti o úver bol zamestnaný. Žiadal, aby krajský súd zistil adresu svedka M. K. (bez bližšej identifikácie osoby).

Na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa poškodená strana K. Y., Q..A.. nedostavila, napriek riadne a včas vykázanému doručeniu dňom 15.8.2012 a preto bolo toto vykonané v jej neprítomnosti.

Prokurátorka krajského prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť a odvolaniu okresnej prokurátorky vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie okresnej prokurátorky a obžalovaného Y. W. bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por., obsah odvolaní spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Takto zistil, že odvolanie okresnej prokurátorky a obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Odvolačný súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. a písomné odôvodnenie rozsudku obsahuje náležitosti stanovené § 168 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o obhajobné námietky okresnej prokurátorky k tomuto krajský súd dodáva, že je pravdou, že pri ukladaní trestu samosudca okresného súdu nemal ukladať aj úhrnný trest odňatia slobody, keďže samotné uloženie súhrnného trestu, ktorý sa ukladá za zbiehajúcu trestnú činnosť absorbuje ukládanie súhrnného trestu. Taktiež je pravdou, že pochybil samosudca okresného súdu, keď v bode 3/ rozsudku nesprávne uviedol ustanovenie § 20 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom správne malo byť uvedené ustanovenie § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. V tejto súvislosti však krajský súd poznamenáva, že uvedené odsúdenie prevzal samosudca z obžaloby podanej dňa 31.8.2011 sp. zn. 1Pv 121/06 zo súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 2T 145/2011, ktorú trestnú veci spojil s trestnou vecou 3T 114/2011. Krajský súd sa však nestotožňuje s názorom okresnej prokurátorky, že ide o také pochybenie samosudcu okresného súdu, ktoré by bolo dôvodom na zrušenie veci a vrátenie súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Z pohľadu odvolacieho súdu ide len o formálne pochybenie a z hľadiska stability súdnych rozhodnutí krajský súd na tieto len poukazuje.

Vo vzťahu k obhajobným námietkam obžalovaného, že skutok v bode 1/ nespáchal, krajský súd udáva, že vykonaným dokazovaním jeho vina bola pokiaľ ide o citovaný skutok bezpochyby preukázaná. Navyše obžalovaný Y. W. bol vyzvaný súdom v rámci procesných ustanovení Trestného poriadku, aby oznámil návrhy na vykonanie ďalších dôkazov. Obžalovaný napriek tejto výzve dôkazy žiadne nenavrhoval a žiadal, aby vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti. Ku skutku 1/ sa obžalovaný vyjadroval v prípravnom konaní a uviedol, že peniaze potreboval na rekonštrukciu domu a potrebné tlačivá si dal potvrdiť svojim zamestnávateľom, ktorým bol B., A.P.U.. Z predložených dokladov o zamestnaní obžalovaného však vyplýva, že tento v čase podania žiadosti o úver v spoločnosti B., A.P.U., nepracoval a tento bol ich zamestnancom len 1 deň a to 9.2.2004. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa M. Z., ktorá navyše uviedla, že pečiatka na potvrdení o príjme obžalovaného sa nezhoduje s pečiatkou, ktorá sa v ich spoločnosti používala. Osoba, ktorá mala obžalovanému falošné potvrdenie vypracovať s menom B. C. v ich spoločnosti tiež nepracovala. Pokiaľ ide o skutok 3/ k tomuto je potrebné uviesť, že v tejto časti je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka M. O., ktorý vypovedal, že obžalovaný vedel, že tento svedok je nezamestnaný, napriek tomu mu hovoril, že pôjdu vybaviť pôžičku a dal mu potvrdenie o tom, že pracuje vo firme E.-B., pričom to nebola pravda. Z peňazí, ktoré mu boli vyplatené a to vo výške 20.000,- Sk si obžalovaný okrem sumy 3.500 Sk ponechal celú sumu, pričom ho ubezpečoval, že pôžičku nebude musieť splácať ale, že ju bude platiť sám.

Skutkové zistenia a závery ohľadne spáchania súdených skutkov si krajský súd preto v celom rozsahu osvojuje a v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tomto smere odkazuje.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, týkajúceho sa výroku o vine, okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú

jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok takým konaním, ako je opísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Správne postupoval okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil v bode 1/ ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a v bode 2/ a 3/ rozsudku ako pokračovací prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. čiastočne dokonaný, čiastočne vo forme pomoci podľa § 20 (správne mal byť uvedený § 21) ods. 1 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z.

Nepochybil okresný súd ani vo výroku o treste, keď uložil obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 2T 40/2007 zo dňa 20.3.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.11.2008, keďže žalované skutky spáchal skôr ako mu bol doručený predmetný trestný rozkaz. Súčasne nepochybil, keď obžalovanému v zmysle ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. uložil spoločný trest a zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 80/2009 z 21.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.11.2009, vo výroku o vine a celom výroku o treste a to postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., keďže predmetný skutok je dielčím skutkom pokračovacej trestnej činnosti. Obžalovanému bolo možné ukladať trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby od 1 do 5 rokov, pričom bolo potrebné zohľadniť dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle § 37 písm. h/, t.j. spáchanie viacerých trestných činov a § 37 písm. m/, t.j., že bol v minulosti odsúdený a za situácie, keď neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a ukladať tak trest v sadzbe od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov. Trest odňatia slobody uložený nad dolnú hranicu stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov, je možné považovať za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu, navyše za situácie, keď v osobu obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý sa už v minulosti dostal do rozporu so zákonom. Uvedený trest je priamoúmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a bol uložený v súlade so zásadou zakotvenou v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd dodáva, že takto uložený trest odňatia slobody zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným Y. W. tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov a v neposlednom rade dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Pokiaľ ide o možnosť nápravy obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že ide o páchatel'a, na ktorého je potrebné v dôsledku miery jeho narušenia a minimálne možnosti jeho nápravy pôsobiť výlučne uložením trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, správne ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd odvolanie okresnej prokurátorky ako aj obžalovaného Y. W. postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok